

הקבלן דיבר - והיועץ המישפטי תובע להסיר את חסינותו של הח"כ, הנאשם בכך שקיבל 70 אלף לירות תמורת אישור חריג של פנטהאוז

הברק הינה

ברכטמן

ביום החמישי, ה-22 ביוני השנה, חתם קבלן אלמוני מרחובות על עדות במחלקת-חקירות הונאה במישטרת תל-אביב, מישרדיו של תת-ניצב בנימין זיגל. הקבלן, אהרון גיבור, לא ידע כי בחותמו הוא מעורר סערה חדשה, הפוגעת בשיל-טון הליכוד: תביעות של היועץ המישפטי פטי לממשלה, הפרופסור אהרון ברק, להעיר סרת חסינות של חברייכנסת, כדי להעמידם לדין פלילי. היועץ המישפטי משר לים עתה חומר נגד כמה חברייכנסת. הקבלן הגיבור מרחובות עזר להפריח את הסנונית החדשה, מה שעלול להיות פתיחת עונה חדשה של חקירות השחיתות בישראל: האשמות נגד חברייכנסת. עד כה הוסרה רק שלוש פעמים חסינות של חברייכנסת. הפעם הראשונה היתה בשנת 1954, כשהוסרה החסינות של ח"כ שלמה לורנץ, על חשד בעבירות מטבע. הוא לא הרעם לדין.

הפעם השניה היתה באותה שנה, ובה הוסרה החסינות של סגן שריהסעד לשעבר, שלמה רוזנברג (בן-מאיר). אביו של ח"כ יהודה בן-מאיר, על עבירות מטבע. הוא הועמד לדין וזוכה. הפעם השלישית היתה בשנת 1964, ובה הוסרה החסינות של סגן שריהביאות דאז יצחק רפאל, על חשד במעורבות בפרשת השוחד של תל-גיבורים. הוא הועמד לדין וזוכה. אחרי שהעד העיקרי נגדו סירב להעיד.

מאז ועד היום לא היה מיקרה דומה. בפרשת החקירה של השר המנוח אברהם עופר, בסיומה של חקירת אשור ידלין, מנעה התאבדותו את הצורך בחקירה נגדו. על כל הכרוך מכך. עתה, בעיקבות העדות של אהרון גיבור מרחובות, פנה היועץ המישפטי לממשלה אהרון ברק אל הכנסת בבקשה להסיר את החסינות של ראשי-עיריית רחובות וחברייכנסת שמואל רכטמן, כדי להעמידו לדין על חשד בקבלת שוחד.

שיחה

מוקלטת?

בדיוק שבוע ימים לאחר שגיבור חתם על עדות המאשימה את רכטמן בקבלת שוחד ממנו, תמורת העדפה ב-וועדת בניין העיר של רחובות, שרכטמן הוא ראשה, נקרא רכטמן עצמו למישפטי דיו של זיגל.

היה זה ביום החמישי, ה-29 ביוני, בי-שעה 12 בצהריים. זיגל הזמין את רכטמן לשיחה ידידותית והחל לחקרו על העדות שנתן גיבור.

רכטמן תבע לזמן את עורכי-דינו. זיגל טילפן לעורכי-דין משה נחשון, וביקשו לבוא למישרדיו כדי להיות גיבול בחקירת רת רכטמן. זיגל לא איפשר לנחשון לדבר אל רכטמן, ומנע ממנו לומר לו כי יקום וייצא, ואפילו בכוח. שכן כל עוד הוא חברייכנסת, אין לגעת בו ללא רשותו. נחשון סירב לבוא למישרדיו זיגל, וטען כי אין לו זמן.

רכטמן שהה אצל זיגל עוד זמן מה, ועזב, כשהוא חושד כי השיחה הוקלטה בולדה.

עדותו של גיבור לא היתה העדות הראשונה שנתן. אולם בחקירות קודמות הכחיש מכל וכל כאילו נתן שוחד לראש העירייה. הכחשות כאלה היו מוכרות היטב לצוות-החקירים, שעמל על תיקי רכטמן מן משנת 1975. התחיל החוקר רמי זוטלר, שהשלים אוסף של חקירות שהוגשו באמצע שנת 1977 לפרקליטת מחוז-המרכז, שרה סיר-רוטה. הממצאים, אשר פורסמו בסידרת כתבות בהעולם הזה ביוני אשתקד (גליון

נוח 2075, 2076, 2077) לא היו בכמות ובאיכות שהצדיקו, לדעת סירוטה, הגשת כתב-אישום. היא החזירה חלק מן המימרים צאים והחשדות לזיגל, תבעה ממנו הר-חבת החקירה והשקעת מאמצים, כדי לסר יים אחת ולתמיד את פרשת החשדות והחקירות. גם רכטמן עצמו תבע כי יושם קץ לחקירה המתמשכת.

תשלום עבור

"ויתור"

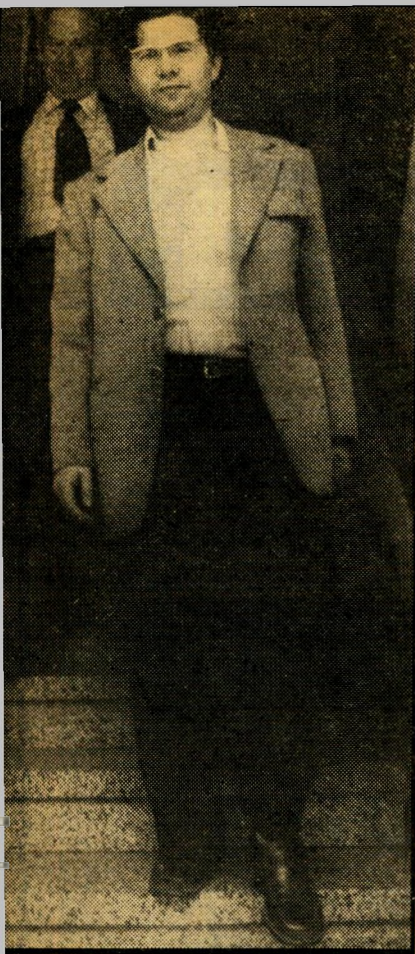
התיק הדל היה תוצאה ישירה של חוסר האמצעים, שהשקיעה המישטרה בחקירה. החוקר רמי זוטלר הושלך לבדו לרחובות, ללא כל סיוע ועזרה. לא הוקצה לו רכב, והוא היטיב טל באוטובוסים ממקום למקום. לא נתנו לו מכשירי האזנה ורשמתי קוק, וככל פעם שהיה מגיע לעד אפשרי, על מנת לחקרו, גימה כי שדיוחו של רכטמן כבר היו אצל אותו נחקר, והשאירו את רושםם עדי.

למרות זאת הצליח לרכו כמה מימרים צאים, שיהיה בהם חומר כבד להחשדה.

הגידויים ב"העדים הזה" (8.6.77) איוהו חוקר? המצוייד באמצעים!

מיקרים אלה כללו מתן העדפות באחוזי בנייה מצד עיריית רחובות לכמה קבלנים, כאשר היו חשדות לא מוכחים דיים להחזרת טובת-ההנאה מצד הקבלנים. הי-בעיה היתה שאיש מבין הקבלנים לא אישר כי נתן משהו תמורת טובת-ההנאה. אה שקיבל, גם כאשר טובת-ההנאה היתה שווה מיליונים רבים. בעיקבות ההערות של שרה סירוטה, גיאותה המישטרה להקציב אמצעים לחקיר-רה, היא דורבנה גם מהצלחת החקירה באשקלון, אחרי שנתיים של עבודה ללא תוצאות. זיגל שלח לרחובות צוות ברא-שות מפקח אלכסנדר בן-אהרון, שהחל

ברק (דמעה) ורכטמן איוהו גיבור? המוסר עדות!

גיבור הגיש בקשה לחוספת דירה בשטח 119 מ"ר, ובי-5 בינואר 1971 אישרה וע-דתי-בניין-ערים של רחובות, בראשות רכטמן, את הבקשה. גיבור לא חיכה עד לקבלת ההיתר הפורמלי, והחל בבנייה לפני שקיבל רשיון. הדבר לא מנע מרכטי לקמתה.

למרות שהבקשה היתה לזירה כשטח של 119 מ"ר, נכנתה דירה כשטח של 141 מ"ר. גיבור פוכם עם רכטמן כי ימכור לו את הדירה כמחיר של 100 אלף לירות, למרות שערכה, בעת השלמתה, כשנת 1973, השנה בה הוסכם על פרטי המכר, היה 180 אלף לירות.

לפי עדותו של גיבור ויתר רכטמן זמן קצר לאחר מכן על רכישת הדירה וביקש מגיבור כי יתן לו תמורת הוויתור 100 אלף לירות, שכן עתה יכול גיבור למכרה לאחרים, ולהרויח.

גיבור הסכים לשם רק 70 אלף לירות, ונתן אותן בשני תשלומים,

(המשך בעמוד 26)